

Státní okresní archiv Tachov

223107010

Inventář

Archivní pomůcka č. 503

NAD č. 1362

Značka archivního souboru: CKo Staré Sedliště

Cech koželuhů Staré Sedliště

1678-[1848] (1873)

Zpracoval: Mgr. Helena Vetráková

Tachov 2024

I. Dějiny původce archivního souboru	3
Lohgerberzunft Altzedlisch (Staré Sedliště, Staré Sedliště, Tachov, Česko : působnost od 1678-1860)	3
II. Dějiny archivního souboru	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru	7
IV. Tematický popis a obsah archivního souboru	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení archivní pomůcky	8
Příloha č. 1 - Seznam použitých zkratk	9
Jednotky popisu	10
Úřední knihy	10
Spisový materiál	10
Rejstřík korporativní	12
Rejstřík osobní	13
Rejstřík zeměpisný	14

I. Dějiny původce archivního souboru

Lohgerberzunft Altzedlisch (Staré Sedliště, Staré Sedliště, Tachov, Česko : působnost od 1678-1860)

CAM: 131251

sdružení řemeslníků a obchodníků

Užití jména: historická/dřívější podoba, němčina

Variantní označení: Cech koželuhů Staré Sedliště, užití: překlad, čeština

Lohgärberzunft Alt-Sedlischt, užití: historická/dřívější podoba, němčina

Lohgärberzunft Altzedlisch, užití: historická/dřívější podoba, němčina

Lohgärberzunft in Alt-Sedlischt, užití: historická/dřívější podoba, němčina

Lohgärberzunft in Altzedlischt, užití: historická/dřívější podoba, němčina

Působnost od: 19. 3. 1678

Poznámka ke vzniku: Cechovní artikule Oswalda Brisigella pro Cech koželuhů ve Starém Sedlišti z 19. března 1678.

Zánik, zánik zrušením/změnou: 30. 4. 1860

Poznámka k zániku: Zánik na základě císařského patentu č. 227/1859 říšského zákoníku, kterým se vydává živnostenský řád.

Vztahy:

sídlo: Staré Sedliště (Staré Sedliště, Tachov, Česko)

Dějiny

Řemeslníci a kupci se sdružovali v ceších od přelomu 13. a 14. století. Cech mohl sdružovat řemeslníky z více městeček, která spadala pod jednu vrchnost. Cechy měly výsadu mílového práva (1 míli, tj. cca 9 km, od městských hradeb nesměl žádný řemeslník vyrábět ani prodávat své výrobky). Dalším právem cechu byl cechovní přímus, který nařizoval, že až na některé výjimky, musela být řemesla vykonávána pouze v rámci cechu. Cech měl ve znaku hlavně nástroje daného řemesla.

Samosprávná činnost cechů byla především v oblasti hospodářské, sociální a kulturní.

Cechy měly právo vydávat cechovní artikule neboli statuta, která jim poté musel potvrdit panovník nebo vrchnost. Obsahem statut byla ustanovení pro cech jako celek a pro příslušníky cechů, např. ustanovení o jeho správě a pravomoci na trzích, jaké výrobky může cech vyrábět a prodávat, příkazy týkající se soukromého života, podmínky pro přijetí za učedníka, tovaryše nebo mistra atd. Roku 1708 byl vydán dvorský dekret Josefa I., který obsahoval formulaci, že „cechy zřizovati, jim řády, výsady a svobody udělovati přísluší pouze vládě“. V roce 1731 byl vydán generální cechovní patent, který nařizoval předložení všech cechovních statut panovníkovi. Další zásah do cechovního zřízení přinesl rok 1739, kdy panovník vydal generální cechovní artikule, podle kterých byla upravena všechna cechovní statuta. Cechy byly rozdělené podle velikosti měst, sjednotily se jejich artikule a poplatky.

Cechovní záležitosti se projednávaly na schůzích představenstva a celého cechu. Cechmistr předsedal těmto schůzím a spravoval cechovní majetek. Do cechovní truhly se ukládaly cechovní listiny, statuta, úřední knihy, výuční listy, pečetidlo a peníze. Obsahem cechovních statut byla ustanovení o správě a veřejné pravomoci cechu, zejména na trzích. Bylo také přesně určeno, jaké výrobky může cech vyrábět a prodávat, aby nevznikla vzájemná konkurence mezi dvěma cechy. Další ustanovení se vztahovala na příslušníky cechu a jejich soukromý život. Byly stanoveny i pokuty a tresty za porušení těchto statut. Dále cechovní řády předepisovaly podmínky pro přijetí za učedníka,

tovaryše nebo mistra, ustanovení pro výrobu zboží, o cenách výrobku, o vdovách po mistrech a jejich právech.

V době existence cechů bývaly dokumenty uloženy, jak již bylo výše uvedeno, v cechovní truhlici. Podle generálních cechovních artikulí z roku 1739 měla mít cechovní truhla dva zámky a jeden klíč měl uchovávat vrchnostenský inspektor. Od roku 1781 si měly cechy vyzvedávat na magistrátu opisy vydaných nařízení a opisovat si je do vlastní knihy a předčítat je všem mistrům na hlavní čtvrtletní schůzi. Nejdůležitějšími dokumenty (nepočítaje samozřejmě privilegia) informujícími o činnosti cechu byly cechovní knihy. Ty lze rozdělit na několik skupin. Do knih památných, pamětních (libri memorabilium, Gedenkbücher) byla opisována cechovní statuta, privilegia a další důležité písemnosti. Do knih dekretů náležela nařízení městské správy, gubernia a panovníka. Jejich vedení bylo nařízeno od roku 1781. Do mistrovských register byly zapsány zápisy ze schůzí mistrů a jejich usnesení, dále smlouvy o přijetí učedníka, smlouvy se zákazníky o dílo atd. Do knihy počtů (Raitbücher, Rechnungsbücher) se zaznamenávaly příjmy a výdaje cechu. Nově se hlásící učňové byli zapisováni do knihy přijatých učedníků (Aufdingsbuch) zároveň s poznámkou o zaplacení poplatku. Podobně se vedly i knihy vyučených učedníků (Freisprechungsbuch) a knihy nově přijatých mistrů (Meisterbuch). Menší cechy mohly mít pouze jednu knihu, do které zapisovaly všechny záznamy.

V 19. století již cechovní systém brzdil rozvoj volného podnikání, a proto byly cechy císařským patentem č. 227/1859 říšského zákoníku (dále jen ř. z.) k 30. dubnu 1860 zrušeny. Místo cechů se ustanovila živnostenská společenstva.

K počátkům řemeslné výroby v městečku Staré Sedliště, které bylo součástí alodního statku Staré Sedliště, se nedochovalo příliš informací. První zmínka o existenci cechů v městečku pochází z roku 1641, kdy byly ševcovskému cechu potvrzeny cechovní artikule tehdejším majitelem panství Janem Říčanským Kavkou z Říčan. V berní rule z roku 1654 byli pro Staré Sedliště uvedeni tito řemeslníci: 5 tkalců, 4 pekaři, 4 koželuhové, 4 ševci, 3 truhláři, 2 hrnčíři, 2 kováři, 2 tesaři, 2 krejčí, 2 řezníci, 1 mlynář, 1 sládek, 1 uzdař, 1 bečvář, 1 zedník, 1 provazník a 1 mandlíř. V privilegiu z 15. 11. 1657, udělenému městu Staré Sedliště, byly povoleny dva výroční trhy a týdenní trhy, jinak žádné zmínky o řemeslech listina neobsahuje. V tereziánském katastru platném k roku 1757 byl uveden následující soupis řemeslníků: 6 řezníků, 5 tkalců, 3 ševci, 3 krejčí, 2 pekaři, 2 truhláři, 2 bednáři, 2 koželuzi, 1 kovář, 1 zámečník, 1 kolář, 1 sklenář, 1 barvíř na černo, 1 hrnčíř, 1 provazník, 1 kloboučník, 1 kramář. V původní části téhož katastru z let 1713-1716 bylo uvedeno 5 ševců, 5 tkalců, 3 koželuzi, 2 pekaři, 2 krejčí, 2 truhláři, 2 mlynáři, 1 hrnčíř, 1 sládek, 1 lazebník. K 1. lednu 1835 provozovali své řemeslo ve Starém Sedlišti tito řemeslníci: 7 řezníků, 5 ševců, 3 pekaři, 3 lnáři, 2 krejčí, 2 koželuhové, 1 bednář, 1 sklenář, 1 klempíř, 1 kožešník, 1 perníkář, 1 kominík, 1 zámečník, 1 kovář, 1 barvíř na černo, 1 mydlář, 1 provazník, 1 truhlář, 1 hrnčíř, 1 kolář, 1 koželuh na bílo, 1 tesař.

K cechům ve Starém Sedlišti se dochovaly archiválie pro 4 různá cechovní sdružení, tj. pro cech ševců, pro cech koželuhů, pro cech řezníků a nejvíce pro sdružený cech kovářů, kolářů, truhlářů, zámečníků, puškařů a bečvářů.

Ve Starém Sedlišti se koželužskému řemeslu zabývajícímu se zpracováním surové kůže věnoval velmi úzký okruh obyvatel. Ponejvíce se jednalo o příslušníky rodiny Sorgerů, kteří rovněž vlastnili koželužnu nacházející se v centru městečka (čp. 128 /dříve čp. 100/, 129). Samostatný cech koželuhů začal fungovat ve Starém Sedlišti nejpozději v roce 1678, kdy byly majitelem panství Oswaldem Brisigellem uděleny cechu artikule o 22 bodech. Po tomto roce byla rovněž zavedena kniha zachycující přijaté tovaryše, která se postupem času proměnila ve smíšenou cechovní knihu. V roce 1725 byly původní artikule v nezměněném rozsahu potvrzeny novým majitelem panství Františkem Ignácem svobodným pánem Wunschwitzem. I když jsou cechovní archiválie dochovány torzovitě, je jasné, že samostatný koželužský cech existoval ve Starém Sedlišti až do roku 1860.

Vnitřní struktury korporace

Cechovní mistři (cechovní přísežní, cechovní starší - představenstvo);
tovaryšové;
učedníci;
cechovní inspektor.

Vnitřní organizace cechu a jeho působnost se lišila podle velikosti cechu. V čele cechu byl různý počet cechovních mistrů, cechovních přísežných nebo cechovních starších (představenstvo). Představené cechu musela schválit městská rada. Cechmistrů skládali

městské radě přísahu a ta některé z nich vybrala jako mistry odpovědné za úroveň a chod řemesel daného cechu. Cechmistré kontrolovali mimo jiné kvalitu a ceny na městském trhu. Měli právo vyloučit řemeslníka z trhu, pokud prodával výrobky špatné jakosti.

Než byl žadatel přijat do cechu jako učedník, musel předložit několik osobních dokladů. Listem zachovacím prokázal řádné chování a list řádného zplození na svět potvrzoval manželský původ. Později byly tyto informace zapisovány pouze do jednoho dokumentu. Od roku 1731 předkládal učedník místo listu zachovacího list rodný a křestní. Vrchnostenský konsens, který opravňoval k vyučení v jiném panství, musel předložit poddaný, a to až do roku 1781, kdy bylo zrušeno nevolnictví. Zavedením povinné školní docházky musel učedník předložit ještě potvrzení, tzv. atest, od duchovního, že byl vyučován náboženství, a vysvědčení z triviální nebo hlavní školy, kde se musel učit alespoň dva roky. Od roku 1774 museli mladí lidé do 20 let navštěvovat nedělní opakovací hodiny.

Učedník, jenž byl nejnižší postavený v cechovní hierarchii, se učil u mistra přibližně čtyři až šest let. Do učení mohl vstoupit jen ten, kdo byl počat v manželském svazku. Nemanželské děti si musely žádat o zvláštní povolení od panovníka nebo zeměpanského úřadu. Volný přístup nemanželských dětí k řemeslu byl umožněn až po roce 1731 generálním cechovním patentem. Než byl žadatel přijat do cechu jako učedník, musel proto předložit několik osobních dokladů. Listem zachovacím prokázal řádné chování a list řádného zplození na svět potvrzoval manželský původ. Později byly tyto informace zapisovány pouze do jednoho dokumentu. Od roku 1731 předkládal učedník místo listu zachovacího list rodný a křestní. Vrchnostenský konsens, který opravňoval k vyučení v jiném panství, musel předložit poddaný, a to až do roku 1781, kdy bylo zrušeno nevolnictví. Zavedením povinné školní docházky musel učedník předložit ještě potvrzení, tzv. atest, od duchovního, že byl vyučován náboženství, a vysvědčení z triviální nebo hlavní školy, kde se musel učit alespoň dva roky. Od roku 1774 museli mladí lidé do 20 let navštěvovat nedělní opakovací hodiny.

Po vyučení učeň složil tovaryšskou zkoušku, získal výuční list (německy Freisprechungsbrief, Freisagungsbrief) a stal se tovaryšem. Tovaryšům se měly po vyučení vracet osobní dokumenty (zachovací listy, vrchnostenské konsensy atd.), ale někdy si tovaryši vzali jen výuční list a zbytek dokumentů v cechovní truhlici nechali. Tovaryši získávali své zkušenosti při vandrování i v cizině, nebo mohli zůstat pracovat u svého mistra. Na vandr si tovaryš opatřil opis rodného listu, výučního listu a od roku 1731 list osvědčující neboli atest (německy Kundschaft), který obsahoval údaje o rodišti, stáří, postavě, vlasech a jak dlouho v místě pracoval. Povolení neboli konsens k opuštění vojenského odvodního okrsku dostávali tovaryši po vydání patentu Marie Terezie, uveřejněného Českým guberniem 8. 4. 1771, kterým se oznamovalo rozdělení zemí na odvodní okrsky, založení vojenských knih a vedení záznamů o osobách podléhajících vojenské povinnosti a jímž byl stanoven způsob odvodu do vojska; a dále patentu Marie Terezie z 10. 3. 1773, kterým se vydávalo nařízení upravující povinnou vojenskou službu v českých a rakouských dědičných zemích.

Vandrovnické knížky byly zavedeny na základě patentu Františka I. z 24. 2. 1827, kterým se nařizuje jednotné vydání vandrovnických knížek pro řemeslnické tovaryše a dělníky s platností od 1. 5. 1829. V Čechách byly zavedeny dekretem Českého gubernia z 12. 12. 1828 č. 224 Provinzial-Gesetzsammlung des Königreichs Böhmen für das Jahr 1828. Vandrovnické knížky měly nahradit předešlé písemnosti, které si tovaryš musel s sebou brát na vandr.

Pokud se chtěl tovaryš usadit a stát se mistrem v některém z cechů, musel složit mistrovskou zkoušku a zhotovit mistrovské dílo (mistrovský kus). Pro vstup do cechu také musel předložit dokumenty o vyučení. Po schválení se stal řádným členem cechu, tedy mistrem cechu, musel zaplatit všechny poplatky a vystrojil mistrovskou hostinu.

Dozorem nad cechy byli pověřeni cechovní inspektoři jmenovaní vrchností, jejichž funkce dozoru nad činností cechů byla zavedena v roce 1731, resp. 1739 cechovními normami pro české země. Cechovní inspektoři bývali spolu s cechovními písaři přítomni cechovním schůzím. Pro cech koželuhů ve Starém Sedlišti není jméno cechovního inspektora doloženo.

Funkce korporace

Samosprávná činnost v oblasti hospodářské, sociální a kulturní:
- dohled nad místními koželužskými řemeslníky a obchodem;

- dohled nad kvalitou a dostatkem koželužského zboží na trhu;
- dohled nad hygienou a bezpečností při výrobě;
- projednávání sporů mezi členy cechu;
- dohled nad chováním členů cechu;
- sociální výpomoc členům cechu v nouzi.

Normy - konstitutivní

Cechovní artikule Oswalda Brisigella, majitele alodního statku Staré Sedliště, z 19. 3. 1678;

generální cechovní patent Karla VI. z 16. 11. 1731;

generální cechovní artikule Karla VI. z 5. 1. 1739;

patent Františka I. z 24. 2. 1827, kterým se nařizuje jednotné vydání vandrovnických knížek pro řemeslnické tovaryše a dělníky s platností od 1. 5. 1829 - zaveden v Čechách dekretem Českého gubernia z 12. 12. 1828 č. 224 Provinzial-Gesetzsammlung des Königreichs Böhmen für das Jahr 1828;

císařský patent č. 227/1859 ř. z., kterým se vydává živnostenský řád.

Zdroje informací

Státní okresní archiv Tachov, fond Cech koželuhů Staré Sedliště.

Státní okresní archiv Tachov, fond Archiv města Staré Sedliště, listina inv. č. 1 - privilegium z 15. 11. 1657.

Archivní příručka: sborník přednášek o archivní praxi. Uspořádali Miloslav Volf a Antonín Haas. V Praze, 1948, s. 215-218.

ČADKOVÁ, Iva - ZAHRADNÍKOVÁ, Magda. Berní rula - Kraj Plzeňský. Praha: Státní ústřední archiv v Praze, 2002.

CHALUPA, Aleš a kol. Tereziánský katastr český - Rustikál (kraje K-Ž). Praha: Archivní správa ministerstva vnitra, 1966.

JANÁČEK, Josef. Přehled vývoje řemeslné výroby v českých zemích za feudalismu. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1963.

KINKOROVÁ, Radka. Inventář. Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem. Horšovský Týn, 2015.

Patenty: katalog sbírky patentů Státního ústředního archivu v Praze. Zpracovali Květa Kulířová a Rudolf Sander. Praha: Archivní správa ministerstva vnitra, 1956.

SEDLÁK, Vladimír J. O ceších a jejich archivech, in: VOLF, Miroslav - HAAS, Antonín. Archivní příručka: Sborník přednášek o archivní praxi. Praha: Svoboda, 1948.

SMRŽ, Jiří. Cechy v pražských městech: od prvních zpráv ve 13. století až do jejich zrušení v roce 1860. Praha; Dolní Břežany: Archiv hlavního města Prahy; Scriptorium, spolek pro nekomerční vydávání odborné literatury, 2019.

SOMMER, Johann Gottfried. Das Königreich Böhmen statistisch-topographisch dargestellt. Sechster Band - Pilsner Kreis. Prag: J. G. Calve'sche Buchhandlung, 1838, s. 176.

Státní okresní archiv Tachov, Cech koželuhů Staré Sedliště.

WINTER, Zikmund. Dějiny řemesel a obchodu v Čechách v XIV. a v XV. století. Praha, 1906.

WINTER, Zikmund. Řemeslnictvo a živnosti 16. věku v Čechách. Praha, 1909.

ZŘÍDKAVESELÝ, František a kol. Brno - město řemesel, průmyslu a obchodu. Brno, 1993, s. 12.

II. Dějiny archivního souboru

Dějiny jednotky popisu:

V době existence cechů bývaly dokumenty uloženy v cechovní truhlici. Podle generálních cechovních artikulí z roku 1739 měla mít cechovní truhla dva zámky a jeden klíč měl uchovávat vrchnostenský inspektor. Vzhledem k tomu, že archiválie koželužského cechu ve Starém Sedlišti jsou dochovány torzovitě, nelze zjistit bližší informace o existenci a ukládání dokumentů cechu.

Po zrušení činnosti cechů přebírala dokumenty nově ustanovená živnostenská společenstva. V případě Starého Sedliště však nemáme dochované žádné zmínky o jejich činnosti a tak není jasné, kde byly cechovní písemnosti uloženy do doby než se dostaly do tehdejšího Okresního archivu Tachov se sídlem ve Stříbře.

Přímý zdroj akvizice:

S největší pravděpodobností se archiválie cechů dostaly do tehdejšího Okresního archivu Tachov se sídlem ve Stříbře společně s archiváliemi městečka Starého Sedliště do roku 1945. Kdy se tak stalo není jasné, ale EL JAF 316 (AM Staré Sedliště) byl založen až v roce 1968. V EL JAF zavedeném k 31. prosinci 1968 bylo totiž v rubrice „Instituce, z jichž činnosti fond vznikl“ zaznamenáno mimo jiné „Cechy?“.

Při vnitřní revizi fondů v roce 1999 byly archiválie týkající se činnosti cechů z archivního fondu AM Staré Sedliště vyčleněny a došlo k založení nového archivního fondu Cechy Staré Sedliště s EL NAD 626. V té době archivní fond obsahoval 2 listiny z let 1641 a 1687 a 1 karton z let 1667–1851. Tento stav následně potvrdila i generální inventura provedená v roce 2001.

V roce 2002 byly do Státního okresního archivu Tachov Státním oblastním archivem v Plzni delimitovány archiválie koželužského cechu ze 17. a 18. století (č. přírůstku 8/2002 ze dne 2. dubna 2002). Tyto archiválie byly původně součástí písemností shromážděných spolkem Verein für Geschichte der Deutschen in Böhmen, které byly uloženy v Archivu hlavního města Prahy a následně ve Státním oblastním archivem v Plzni bez evidence. Rovněž tyto archiválie byly zařazeny do uvedeného archivního fondu Cechy Staré Sedliště s tím, že k jejich případnému rozdělení dojde až při inventarizaci.

Archivní fond Cech koželužů Staré Sedliště, který obsahuje 1 úřední knihu a 1 karton archiválií z let 1678–[1848] (1873), byl vyčleněn při inventarizaci archivního fondu Sdružené cechy Staré Sedliště, protože svou agendu vedl cech samostatně.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Způsob uspořádání:

Archivní fond je torzovitý a většina archiválií je dnes ztracena. Protože obdobně dopadly i materiály městečka před rokem 1945, lze usuzovat, že dokumenty podlely po roce 1945 všeobecnému nezájmu o německé písemnosti. Je však možné, že materiály byly zničeny již dříve s ohledem na skutečnost, že se jednalo o zaniklý subjekt, jehož dokumenty již neměly žádnou úřední hodnotu.

Protože se nedochovalo žádné původní registraturní schéma a archiválie jsou torzovitě, byly archiválie seřazeny chronologicky.

V rámci inventarizace fondu nebyla provedena vnitřní skartace.

Budoucí přírůstky:

Budoucí přírůstky nejsou očekávány.

Fyzický stav jednotky popisu a technické požadavky:

Fyzický stav archiválií je dobrý. Jen úřední knize (ukn 1) chybí vazba.

Charakter poškození:

trhliny, přelomení; křehký, lámavý; jiné

Pravidla zpracování:

Základní pravidla pro zpracování archiválií. Praha : Odbor archivní správy a spisové služby MV ČR, 2015. ISBN 978-80-86466-78-1.

Metodický pokyn ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek č.j. SOAP/006-0767/2010 z 12. 3. 2010.

IV. Tematický popis a obsah archivního souboru

Tematický popis:

Pro cech koželuhů Staré Sedliště se dochovaly artikule (ref. ozn. 2//1) v několika opisech. Jako vzor jim sloužily artikule pro tachovské koželuhy z roku 1670, podle kterých jim byly uděleny vlastní artikule v roce 1678. Ty v roce 1725 konfirmoval František Ignác svobodný pán Wunschwitz. Pro rekonstrukci fungování cechu lze částečně využít torzo smíšené cechovní knihy o přijetí tovaryšů, soupisy mistrů a poplatků (ref. ozn. 1//1). Osobní doklady členů cechu (ref. ozn. 2//3) se téměř nedochovaly. Tradiční koželužskou rodinou ve Staré Sedlišti byli Sorgerovi, o čemž svědčí osobní poznámky, korespondence a přehled vlastníků koželužny (ref. ozn. 2//7, 2//8, 2//9).

Chronologicky poslední archiválií je přehled vlastníků koželužny (ref. ozn. 2//9), u které bylo nutné datovat ji pouze odhadem podle posledního záznamu o vlastnictví domu v roce 1848. Tento přehled si posléze nechala rodina Sorgerových potvrdit starosedlištským farářem Josefem Kopetzem v roce 1873 a tento rok je zároveň posterioem archivního fondu.

Jazyk archiválií popsaných pomůckou:

němčina

Jazyk archivního souboru (v evidenci NAD):

němčina

Počet zpřístupněných evidenčních jednotek:

Evidenční jednotka	Počet	Datace
úřední knihy	1	1678-1846
kartony	1	1678-[1848] (1873)

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení archivní pomůcky

Informace o zpracování:

Archivní fond uspořádala v roce 2020 a inventář vyhotovila v roce 2020 a 2024 Helena Vetráková ve Státním okresním archivu Tachov.

Prameny a literatura:

Viz Zdroje informací v I. kapitole.

Zpracovatel jednotky popisu: Vetráková, Helena, Mgr. (působnost od 2009-)

Datum popisu: 23. července 2024

Příloha č. 1 - Seznam použitých zkratk

AM	archiv města
EL	evidenční list
ej.	evidenční jednotka
inv. č.	inventární číslo
JAF	Jednotný archivní fond
kar	karton
NAD	Národní archivní dědictví
poř. č.	pořadové číslo
ref. ozn.	referenční označení
ř. z.	říšský zákon
SOA	státní oblastní archiv
SOAP	Státní oblastní archiv v Plzni
SOkA	Státní okresní archiv
ukn	úřední kniha

Úrov.	Označení Obsah	Poř. č.	Ukládací číslo Datece
	223107010/1362	1	
	Cech koželuhů Staré Sedliště		
1	1	2	
	Úřední knihy		
2	1//1	3	ukn 1
	Torzo smíšené cechovní knihy němčina; papír tematický popis jednotky popisu: Zpočátku zápisy o přijetí tovaryšů, později zapisovány i další agendy - seznamy mistrů, poplatky aj. šířka: 100 mm, výška: 315 mm množství: 14 (listy) fyzický stav jednotky popisu a technické požadavky: Chybějící vazba. charakter poškození: trhliny, přelomení, jiné		1678-1846
1	2	4	
	Spisový materiál		
2	2//1	5	kar 1
	Opisy artikulí udělené cechu koželuhů [1678]-[1725] - opis artikulí udělených tachovskému koželužskému cechu Janem Antonínem Losym z Losinthalu 6. ledna 1670 (použitých jako vzor) - opis artikulí udělených Oswaldem Brisigellem 19. března 1678 - opis artikulí udělených Oswaldem Brisigellem 19. března 1678, konfirmovaných Františkem Ignácem svobodným pánem Wunschwitzem 3. února 1725 datace vzniku předlohy: 6. 1. 1670; 19. 3. 1678; 3. 2. 1725 vydavatel: Brisigell, Oswald (asi 1651-1713); Wunschwitz, František Ignác (1683-1769)		
2	2//2	6	kar 1
	Účty (poplatky za artikule, rekviem)		1678-1819
2	2//3	7	kar 1
	Osobní doklady členů cechu		1697-1799
3	2//3/1	8	
	Bayer Joseph; původem z Částkova (v učení u koželužského mistra Antona Sorgera ze Starého Sedliště) - konsens Tachov 1799 (povolení k vyučení) geografický objekt: Částkov (Částkov, Tachov, Česko); Tachov (Tachov, Tachov, Česko); Staré Sedliště (Staré Sedliště, Tachov, Česko)		1799
3	2//3/2	9	
	Schlobert Johann B.; původem ze Starého Sedliště - potvrzení o učení u plánských koželuhů, Planá 1697 geografický objekt: Staré Sedliště (Staré Sedliště, Tachov, Česko); Planá (Planá, Tachov, Česko)		1697
3	2//3/3	10	
	Sorger Andreas; původem ze Starého Sedliště - výuční list Staré Sedliště 1777 geografický objekt: Staré Sedliště (Staré Sedliště, Tachov, Česko)		1777
4	2//3/3/1	11	
	Pečeť cechu koželuhů Staré Sedliště pečeť, odlitek pečeti, otisk typáře němčina; originální pečeť; průměr pečeti 30 mm; přitížená pečeť z červeného vosku na papíře majitel: Lohgerberzunft Altzedlisch (Staré Sedliště, Staré Sedliště, Tachov, Česko : působnost od 1678-1860) opis, nápis, exerque: opis pečeti je poškozen a nezřetelný popis obrazu v poli typáře či otisku: Dva lvi po stranách držící koželužské nástroje zkřížené nad kádí.		

Úrov.	Označení Obsah	Poř. č.	Ukládací číslo Date
2	2//4 Koncept výučního listu koželužského cechu, nevyplněný	12	kar 1 [18. století]
2	2//5 Spor o dodávání hovězí a skopové kůže mezi koželuhy a ševci	13	kar 1 [18. století]
2	2//6 Nařízení o zákazu obchodování s kůžemi pro Židy	14	kar 1 1725
2	2//7 Osobní poznámky Andrease Sorgera	15	kar 1 1770-1830
2	2//8 Soukromá korespondence mezi Martinem Sorgerem a Jakobem Sorgerem	16	kar 1 1801
2	2//9 Přehled vlastníků koželužny čp. 128 (dříve čp. 100) a čp. 129 z rodiny Sorgerových za roky 1646-1848 potvrzený starosedlištským farářem Josefem Kopetzem v roce 1873	17	kar 1 [1848] (1873)

Rejstřík korporativní

Lohgerberzunft Altzedlisch (Staré Sedliště, Staré Sedliště, Tachov, Česko : působnost od 1678-1860), sdružení řemeslníků a obchodníků

1, 11

Rejstřík osobní

Brisigell, Oswald (asi 1651-1713), šlechtic, svobodný pán	5
Wunschwitz, František Ignác (1683-1769), český šlechtic s titulem svobodný pán	5

Rejstřík zeměpisný

Částkov (Částkov, Tachov, Česko)	8
Planá (Planá, Tachov, Česko)	9
Staré Sedliště (Staré Sedliště, Tachov, Česko)	8, 9, 10
Tachov (Tachov, Tachov, Česko)	8

Název archivní pomůcky: Cech koželuhů Staré Sedliště

Značka archivního souboru: CKo Staré Sedliště

Časové rozmezí archivní pomůcky: 1678-[1848] (1873)

Počet evidenčních jednotek zpřístupněných archivní pomůckou: 2 (ukn, 1, 1678-1846; kar, 1, 1678-[1848] (1873))

Počet jednotek popisu, které lze na základě archivní pomůcky zpřístupnit: 17

Rozsah archivní pomůckou zpřístupněných archiválií: 0,11 bm

Stav archivní pomůckou zpřístupněných archiválií ke dni: 23. července 2024

Zpracovatel archivního souboru: Mgr. Helena Vetráková

Archivní pomůcku sestavil: Mgr. Helena Vetráková

Počet stran archivní pomůcky: 15

Archivní pomůcku schválil: Mgr. Jan Edl, 23. července 2024 (čj. SOAP/90-212/2024)